

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kolíně rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Matouškovou ve věci

žalobce: [Jméno žalobce], narozený [Datum narození žalobce] bytem [Adresa žalobce]
zastoupený advokátkou [Jméno advokátky] sídlem [Adresa advokátky]

proti

žalované: [Jméno žalované], narozená [Datum narození žalované] bytem
[Adresa žalované] zastoupená advokátem [Jméno advokáta] sídlem
[Adresa advokáta]

o ochranu osobnosti

takto:

I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby žalované bylo uloženo odstranit článek s názvem „[Anonymizováno]“, uveřejněný dne [datum], z webových stránek [Anonymizováno] odeslat žalobci doporučeným dopisem omluvu tohoto znění: „Vážený [jméno FO], dne [datum] jsem uveřejnila na webových stránkách [Jméno žalované] článek s názvem „[Anonymizováno]“ tomto článku jsem uvedla nepravdivá a pravdu zkreslující tvrzení takto: „[Jméno žalované] a omluvu téhož znění zveřejnit na webových stránkách Investigativního magazínu dostupných na [Anonymizováno] a na mém oficiálním profilu na sociální síti Facebook a X s tím, že omluvu je povinna nechat přístupnou či zveřejněnou po dobu nejméně tří měsíců, a zaplatit žalobci 100 000 Kč, se zamítá.

II. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení ve výši 110 058,53 Kč, k rukám advokáta [Jméno advokáta], do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalobce je povinen zaplatit České republice náhradu nákladů řízení vynaložených na svědečné ve výši 1 884,82 Kč na účet Okresního soudu v [adresa], variabilní symbol [var. symbol], do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 24. 1. 2024 domáhal, aby žalovaná odstranila článek „[Anonymizováno]“, uveřejněný dne [datum], na webových stránkách jejího Investigativního magazínu dostupných na [Anonymizováno], dále aby se mu omluvila za shora citovaný výrok dopisem, zveřejněním omluvy na webových stránkách Investigativního magazínu na svém oficiálním profilu na sociální síti Facebook a X a zároveň, aby mu zaplatila částku 100 000 Kč jako přiměřené zadostiučinění. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaná citovaným výrokem uvedla skutková tvrzení, že žalobce se měl dopouštět z pozice šéfredaktora pořadu [Anonymizováno] [Anonymizováno], tedy jejího přímého nadřízeného sexuálního obtěžování vůči žalované tak, že strkal ruku žalované mezi své nohy, sahal jí na zadek a požadoval od ní, aby mňoukala, a dále měl žalovanou hrubě urazit výrokem, že je „kýbl hoven“. Žalovaná v článku uvedla, že k jednání tohoto typu docházelo mnohokrát a opakovaně mělo docházet i k nucení k mňoukání. Žalobce popřel, že by k nějakému z popisovaných jednání někdy došlo a tvrzení žalované označil za smyšlená. Ohledně výroku o mňoukání žalobce uvedl, že žalovaná dezinterpretovala situaci z minulosti, které byl přítomen zaměstnanec [Anonymizováno] [jméno FO], kdy žalobce s žalovanou společně vzájemně vtipkovali a nešlo o sexuální podtext. Dle žalobce článek žalované a zejména předmětný výrok měly za následek prověřování osoby žalobce ze strany [Anonymizováno] i policie ČR a pod vlivem silného mediálního tlaku na žalobce i [Anonymizováno] se žalobce rozhodl po dohodě odejít z [Anonymizováno]. Vlivem nepravdivého výroku článku došlo k zásahu do osobnostních práv žalobce, ke ztrátě pracovní pozice šéfredaktora [Anonymizováno], znevážení žalobce před veřejností a dopadu na jeho rodinu. Za vznik nemajetkové újmy žalobce požadoval přiměřené zadostiučinění ve výši 100 000 Kč.

2. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. Uvedla, že její tvrzení v předmětném článku o poměrech v redakci [Anonymizováno] o šikanózním chování žalobce a zneužívání pozice nadřízeného, ponižování a obtěžování žen se sexuálním podtextem jsou pravdivá. Žalobce se tohoto chování dopouštěl dlouhodobě nejen k žalované, ale i vůči dalším ženám a kolegům v redakci i externím spolupracovníkům, což bylo i předmětem šetření komise ombudsmana [Anonymizováno]. Žalovaná trvala na pravdivosti předmětného výroku o sexistickém chování žalobce vůči ní a urážce, které se vůči ní dopustil. Žalovaná navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

3. Z článku „[Anonymizováno]“ zveřejněného dne 16. 11. 2022 na portálu [Anonymizováno] soud zjistil, že žalovaná jako autorka popisuje události zpětně k [datum], kdy pracovala jako reportérka a dramaturgyně v redakci [Anonymizováno]. Kromě tématu budoucí reportáže o vyvádění a prodeji pozemků v [adresa], k níž připravila scénář a žalobce ho odložil, žalovaná v článku konstatuje dlouhodobě vypjaté vztahy v redakci, bossing a šikanu, o nichž všichni ví. Názory na způsob vedení redakce a vyjádření redaktorů jsou [jméno FO] (dále žalobcem) umlčeny a končí dehonestací nebo zesměšňováním přede všemi na poradách nebo ve střižně. Situaci v té době řešila zástupkyně žalobce [jméno FO] (část komunikace mezi ní a žalovanou je zmíněna v anonymizované formě) mj. i s žalobcem, ale nevyřešilo se nic. Žalovaná dále zmiňuje část konverzace s kolegou, který kvůli žalobci skončil u psychiatra a na jeho doporučení dal výpověď v [Anonymizováno], jinak by ho lékař poslal do psychiatrické léčebny, aby se dal do pořádku, že je to regulérní šikana. V článku dále žalovaná popisuje skutečnosti o

sexuálním harašení šéfredaktora (žalobce), a to formou zveřejnění části komunikace s kolegyní. Žalovaná uvádí, že se jí to týkalo osobně několikrát v minulosti a že to z její strany bylo vytěsněno. Na otázku kolegyně, zda ji taky obtěžoval, žalovaná uvedla: „[\[Anonymizováno\]](#)“ Kolegyně v komunikaci uvedla: „Hm tak to máme podobné... Myslím, že většina žen tam. Proto se divím, že nikdo ještě veřejně nepromluvil. Nechápu, že ho už někdo nesundal, v této době! Vždyť těch ženských bylo, musí mít pěkně „staženej zadek“. Teď už si po kauze [\[Anonymizováno\]](#) podle mě nedovolí nic.“ Článek dále obsahuje sdělení o odchodu žalované z [\[Anonymizováno\]](#) na konci února 2020.

4. Ze zprávy komise [\[Anonymizováno\]](#) vyhotovené dne [\[datum\]](#) soud zjistil, že komise byla ustanovena generálním ředitelem [\[Anonymizováno\]](#) [\[jméno FO\]](#) k prošetření podnětu zaměstnankyně [\[Anonymizováno\]](#) [\[jméno FO\]](#) ze dne 22. 11. 2022. Podnět se týkal údajného nevhodného chování [\[jméno FO\]](#) (dále žalobce) vůči ženám, kdy mělo docházet z jeho strany například k obtěžování, vynucování sexu a zneužívání nadřazené pozice dramaturga a šéfredaktora. Komise primárně šetřila případné obtěžování žen na pracovišti ze strany žalobce a jinými jeho eventuálními porušeními pracovní kázně se aktivně nezabývala. Zjištění komise vycházejí z výpovědi 29 osob včetně [\[jméno FO\]](#) a žalobce, a to 10 mužů a 19 žen, jednalo se o stávající i bývalé zaměstnance a externí spolupracovníky redakce reportážní publicistiky. Komise záměrně nehovořila s autorkou předmětného článku zveřejněného dne 16. 11. 2022 na [\[Anonymizováno\].cz](#) [\[jméno žalované\]](#) (dále žalovanou), neboť šetření komise nebylo reakcí na tento článek. Osoby před komisí vypovídaly anonymně a v textu písemné zprávy jsou označovány pouze čísly. Komise ve složení právníků [\[Anonymizováno\]](#), [\[tituly před jménem\]](#) [\[jméno FO\]](#) a [\[tituly před jménem\]](#) [\[jméno FO\]](#) a ombudsmana [\[Anonymizováno\]](#) [\[jméno FO\]](#) dospěla po provedeném šetření k těmto závěrům: Žalobce se s největší pravděpodobností dopouštěl nežádoucího chování vůči podřízeným zaměstnancům i externím spolupracovníkům [\[Anonymizováno\]](#) tohoto typu:

- a) nevyžádané dotyky vůči ženám,
- b) nežádoucí hodnocení vzhledu žen,
- c) nevhodné poznámky se sexuálním podtextem, nevhodné sexuální návrhy,
- d) v jednom konkrétním případě se pokusil o intimní poměr s podřízenou zaměstnankyní, která jej opakovaně odmítla, a po tomto odmítnutí pocituje, že je v zaměstnání žalobcem přehlížena,
- e) verbální ponižování mužů i žen (vulgární urážky, zesměšňování).

Chování žalobce při dramaturgických či věcných zásazích do reportáží na střížnách u některých reportérů vedlo ke ztrátě motivace, kreativity, ke snížení pracovní výkonnosti, pocitům vyhoření a dokonce až k jejich psychickým problémům, které často řešili ukončením spolupráce. Žalobce tento způsob vedení vnímá jako vhodný a důležitý pro to, aby reportéři podali nejlepší výkon.

Žádné výhrady k chování žalobce nemělo 14 osob, tj. polovina z oslovených (mimo žalobce). Osm osob popsalo osobní zkušenost alespoň s jedním označeným typem nežádoucího chování žalobce. Pět osob, které nečelily sexuálnímu obtěžování, vypovědělo, že se jim některé poškozené osoby s určitou zkušeností svěřovaly. Komise dospěla k závěru, že žádné ze zjištěných skutečností nenasvědčují tomu, že by byl spáchán trestný čin. Pokud jde o sexuální obtěžování, žádná z oslovených osob

nepotvrdila, že by byla svědkem toho, že žalobce zamknul žalovanou v kanceláři a strčil si její ruku mezi nohy, ani se jim s touto zkušeností nesvěřila. Některé osoby potvrdily, že žalovaná byla jednou z žen, které žalobce plácal po zadku, jiným osobám se žalovaná svěřovala, že „to na ni zkoušel“ nebo, že se k ní ve střížně nevhodně choval, a že se jí to nelíbí. Z výpovědí více osob vyplynulo, že žalobce na pracovišti zcela běžně sahal ženám na pozadí nebo je s oblibou hladil zezadu po krku. Dvě ze slyšených osob uvedly, že nechtějí být samy s žalobcem ve střížně, protože mají strach z jeho doteků a jiného sexuálního obtěžování.

Přestože se podnět [jméno FO] týkal výlučně nevhodného chování žalobce vůči ženám, 13 osob spontánně uvedlo, že žalobce se dlouhodobě dopouští neustálého ponižování a urážení podřízených zaměstnanců a spolupracovníků, a že to vedlo v důsledku k toxické atmosféře v redakci [Anonymizováno]. Téměř všichni se shodli, že v práci na spolupracovníky křičí, že je to jeho styl řízení, a opakovaně rovněž zaznělo, že jedná s lidmi z pozice síly. Zpráva obsahuje příklady urážek ze strany žalobce, které opakovaně používal vůči osobám (především ve střížně), kdy například žalovanou urážel výrazem „seš píča“. Jedna z osob potvrdila, že žalobce žalované po vyhrané novinářské ceně řekl, „že je kýbl hoven“. Tři osoby potvrdily, že se jim svěřil poškozený redaktor, že ho žalobce vystresoval tak, že nebyl schopen přečíst komentář a v tomto stavu si ho žalobce natáčel ve střížně na mobilní telefon. Šest osob potvrdilo, že v případě [jméno FO] se jednalo o šikanózní jednání ze strany žalobce, a někteří si vyčítali, že se ho tehdy nezastali, protože se báli. Žalobce se vyjádřil v závěru šetření komise a uvedl, že všechna obvinění považuje za absolutně smyšlená.

5. Z dopisu právního zástupce žalobce ze dne 21. 12. 2023 adresovaného žalované soud dále zjistil, že žalobce vyzval žalovanou k odstranění předmětného článku, k zaslání a uveřejnění omluvy za uvedení nepravdivých informací v článku o tom, že ji měl žalobce na pracovišti nutit mňoukat a jinak sexuálně obtěžovat, a to ve stejné formě omluvy, jak se domáhá i v projednávané věci, a k zaplacení částky 100 000 Kč jako zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu. Tuto výzvu zástupce žalobce odeslal žalované do datové schránky dne 21. 12. 2023 a téhož dne byla zpráva žalované dodána.

6. Z výpovědi svědka [jméno FO] soud zjistil, že působí asi patnáct let jako externí režisér v [Anonymizováno], konkrétně příležitostně pracuje pro [Anonymizováno]. Svědek uvedl, že žalovaná ho kontaktovala s nějakým tématem, poté byla reportáž natočena, žalobce byl přítomen až při stříhovém dokončení. Chování mezi žalobcem a žalovanou svědek vnímal jako standardní v televizním prostředí, tím míní, že dokončování reportáží před jejich odvysíláním je pro všechny zúčastněné stresující. Svědek byl jednou přítomen situaci v kanceláři, kdy nastala nějaká neřešitelná situace ohledně reportáže, svědek byl se stříhačem ve střížně a žalovaná se šla poradit do kanceláře reportérů. Když k nim svědek do kanceláře poté přišel, tak diskutovali o reportáži, žalovaná oslovila žalobce „brouku“, on jí řekl „kotě, tak zamňoukej a třeba ti to pomůže dokončit reportáž“, bylo to něco v tomto smyslu. K zamňoukání ze strany žalované nedošlo, svědek to bral jako nadsázku ve stresové situaci. Jiné vybočující chování mezi nimi svědek neviděl, resp. nebyl mu přítomen. K osobě žalobce svědek uvedl, že byl šéfem redakce a pokud jde o schválení příspěvků k odvysílání, měl poslední slovo a někdy byl důraznější na své kolegy, tedy důrazně jim vytýkal nějaké nedostatky a pochybení a dožadoval se informací o podloženosti reportáží.

7. Z výpovědi svědkyně [jméno FO] soud zjistil, že v minulosti pracovala jako externí reportérka pro [Anonymizováno] se svědkyně vyskytovala ve fázi stříhání reportáže, což

probíhalo během soboty a neděle, kdy v neděli večer se dostavil žalobce, aby reportáž shlédli a schválil ji. Pro svědkyni osobně bylo stresující, v jakém rozpoložení žalobce přijde. Při schvalování reportáží občas docházelo k verbálním situacím a konfliktům. Například žalobce křičel delší dobu, třeba deset minut, a chtěl, aby svědkyně reportáž upravila, což bylo v danou chvíli stresující, protože se muselo pokračovat v práci. Svědkyně vnímala, že takto se žalobce choval i k jiným lidem nejen v průběhu nedělního večera, ale i během pondělí, kdy se rovněž schvalovaly reportáže, které se týž den večer odvysílaly. Ze strany žalobce vůči svědkyni byly občas nějaké náznaky chování se sexuálním podtextem, např. nevhodné doteky, svědkyně si to nechala líbit, ale bylo jí to nepříjemné. Žalobce se vůči ní nechoval tak, že by to bylo ve vyšší míře obtěžující. V době své přítomnosti v redakci, tj. od soboty do pondělí svědkyně zaslechla různé příběhy o nevhodném sexuálním či nadřazeném chování žalobce v minulosti. Osobně nebyla svědkem toho, že by se žalobce nevhodně choval vůči jiné osobě v rámci pracovních situací v [Anonymizováno]. Zprostředkovaně ví, že se žalobce dopouštěl nadřazeného chování k některým spolupracovníkům, např. se jí s tím svěřil kolega [jméno FO] a mnozí jiní. O tom, že se žalobce nevhodně choval k žalované, se svědkyně dozvěděla přímo od ní, a poté z článku, který žalovaná publikovala. Svědkyně požádala žalovanou o příspěvek do výukového kurzu na VOŠ publicistiky v Praze, týkající se postavení žen v médiích. V rámci tohoto příspěvku žalovaná uvedla, že musela čelit sexuálnímu obtěžování a urážkám v redakci [Anonymizováno], kdy nejmenovala konkrétní osoby, uváděla např. výraz šéf. Svědkyně o tom hovořila s žalovanou telefonicky, žalovaná jí přitom řekla více detailů a při tomto důvěrném rozhovoru zmínila jméno žalobce. Žalovaná jí vyprávěla, že pro ni byly nepříjemné schvalovací procesy, při nichž měl žalobce vůči ní sexuální narážky, a to verbální i v podobě doteků, a dále jí žalovaná popisovala situace, kdy ji žalobce urážel kvůli její práci. Žalovaná jí rovněž popisovala, jak ji žalobce urážel na veřejné akci při udílení novinářských cen, kdy jí řekl, že si cenu nezaslouží, že je jen „kýbl hoven.“ Svědkyně na této akci nebyla přítomna. Žalovaná jí rovněž popisovala, že se cítila nepříjemně, když žalobce přišel do kanceláře [Anonymizováno] a byli spolu sami v místnosti. Svědkyně připustila, že před konáním workshopu na VOŠ v Praze vedla s žalovanou sms komunikaci. K dotazu, co svědkyně myslela tím, že žen, které žalobce sexuálně obtěžoval, jsou zástupy, svědkyně uvedla, že v té době probíhala kampaň Me Too, pověst žalobce v médiích v té době nebyla dobrá a mluvílo se o tom, že by se nikdo nedivil, kdyby na něj s nějakým takovým nařčením někdo přišel. Svědkyně při komunikaci s žalovanou uvedla, že i vůči ní se žalobce dopustil nevhodných doteků a při své výpovědi doplnila, že se jednalo například o hlazení po zádech, hlazení po vlasech při práci ve střižně, s doteky intimní povahy svědkyně žádnou zkušenost nemá. Uvedla rovněž, že obecně každý věděl, že žalobce je na ženské a že občas má problém kontrolovat své chování, aby zůstalo v profesionální rovině.

8. Z výpovědi svědkyně [jméno FO] bylo zjištěno, že pracovala nejprve jako pomocná redaktorka, později vykonávala koordinátorku pořadu [Anonymizováno], žalobce byl její šéf, žalovaná byla kolegyně, s níž měla v rámci zaměstnání přátelský vztah. Svědkyně má zkušenost s nevhodným chováním žalobce vůči žalované. V jednom případě, když žalovaná v určitý den v pondělí přišla do společné kanceláře [Anonymizováno] a chtěla otevřít okno, žalobce jí na to řekl, ať zamňouká a žalovaná se vůči tomu ohradila. Tehdy tomu svědkyně nevěnovala pozornost, spojila si to až později, kdy vyšel článek žalované na [Anonymizováno]. K další situaci došlo opět v pondělí, žalovaná přišla do kanceláře ze střižny, pak přišel žalobce a křikl na ni, že když neumí dělat svoji práci, že si neměla ty

fakany pořizovat, tím byly míněny její děti. Svědkyně byla dále svědkem toho, že žalobce křičel i na jiné redaktory v redakci, kteří byli vůči němu podřízeni, většinou to bylo ve vypjatých pracovních situacích, ale i v osobních věcech. Například na jednu redaktorku křičel na chodbě, že když vytváříme kreativní činnost, že se prostě řvát musí, že to musí jít ven. Svědkyni přišlo, že takto se žalobce choval ve většině situací, když došlo k nějakému konfliktu. Reportér [jméno FO] jí přes síť Messenger psal, že se bojí jít na poradu, že je mu špatně, když s žalobcem mluví, a že uvažuje o odchodu z redakce [Anonymizováno] kvůli jednání žalobce vůči němu. Žalobce křičel i na svědkyni v rámci telefonních hovorů, kdy jí vyčetl nějaké chyby a kvůli tomu jí volal v 21:00 hodin, ona už mu pak telefony mimo pracovní dobu nechtěla brát. Rovněž na ní křičel v konfliktní situaci kvůli stěhování pohovky z jeho kanceláře, žalobce byl kvůli tomu rozčilený a šel ke svědkyni, ta měla obavu, že jí chce dát facku, vstala a žalobce ji zasáhl do ramene. Od této události vztahy mezi nimi ochladly, svědkyně se snažila to změnit a žalobce pozvala na křest CD kapely, v níž vystupovala, a žalobce se tam dostavil. Pokud jde o jiné nevhodné chování žalobce, tak při příchodu do kanceláře jí několikrát sahal vzadu na krk a ptal se, jak se má, nebo jí opakovaně plácnul přes zadek a ona se proti tomu ohradila. Svědkyni se více kolegyně z redakce svěřilo s tím, že mají problém s chováním žalobce typu harašení a nevhodných poznámek na jejich vzhled, oblečení a podobně, a nevěděly, jak to mají žalobci říct, aby se nenaštval a nekřičel na ně. Svědkyně byla svědkem konfliktních situací, kdy žalobce křičel nevhodná slova a dotýcnou osobu ponižoval. Svědkyni např. do telefonu říkal, že je „kráva“ a že nic neumí. Svědkyně nebyla přítomna nevhodnému sexuálnímu chování žalobce vůči žalované. Když svědkyně vypovídala před komisí [Anonymizováno], žalobce se jí předtím snažil telefonovat a pak jí psal na Messenger, že přeci nemůže být tak špatný člověk, aby o něm říkala něco špatného před komisí, když jí křtil CD.

9. Z výpovědi svědkyně [jméno FO] soud zjistil, že dříve pracovala v [Anonymizováno] jako reportérka zahraniční redakce, od roku 2008 působí jako OSVČ a pro [Anonymizováno] pracovala od roku 2015 do roku 2022. Po zveřejnění článku žalované na [Anonymizováno] jí žalobce telefonoval a zjišťoval, jestli zprávy zmíněné v článku jsou od svědkyně. Ona popřela, že by se jednalo o její zprávy, zároveň ale žalobci řekla, že věci popisované v článku se v redakci děly. Svědkyně při tomto telefonátu popsala žalobci dvě konkrétní situace jeho nevhodného chování vůči ní, poté následovala hádka a výčet urážek ze strany žalobce. K první zmíněné události došlo při setkání svědkyně s žalobcem v Rock Café u příležitosti předávání novinářských cen, svědkyni zaskočilo, že žalobce jí při setkání místo pozdravu oběma rukama promnul prsa. Svědkyně v tu chvíli měla dvě možnosti, buď „mu jednu vrazit“ anebo to přejít, to svědkyně nakonec udělala, protože jí bylo jasné, že kdyby mu jednu vrazila, tak už nebude mít možnost v televizi něco odvysílat. Situace v televizi byla pro svědkyni dost komplikovaná, stála o práci v redakci [Anonymizováno], byla to jediná možnost práce tohoto typu a za to byla žalobci vděčná. K druhé situaci došlo jednou ve střížně, kde jí žalobce řekl, ať si mu sedne na koleno, přitom jí hladil po zadku a říkal „hačí“ a svědkyně to odmítla. Na to jí žalobce řekl, že „na to není“, že je ledová královna a že to všichni vědí. Svědkyně dále popsala další situaci při jedné poradě, na kterou přišla oblečená v kožené sukni pod kolena, černém roláku a kozačkách, žalobce na to reagoval tak, že se svědkyně obléká jako domina, že je tam přišla svádět a že jí chybí už jen bičík. Na základě tohoto komentáře žalobce si pak jiný kolega klekl na zem a v pozici psa jí začal nalézat pod sukni. Svědkyně si na to byla stěžovat zástupkyni žalobce [jméno FO], která u tohoto incidentu byla přítomna. Jinak se žalobce vůči svědkyni v určitých chvílích choval přátelsky a normálně, v jiných

situacích se choval obhrouble a urážlivě, např. jí říkal, že je neschopná, hloupá, jestli vůbec někdy psala apod. Když měl žalobce dobrou náladu, používal výrazy charakteru flirtu, jako „ty sis vzala upnuté tričko, ty mě chceš svádět“ a jiné, podle svědkyně tyto výrazy jsou nevhodné ve vztahu nadřízeného a podřízeného, ale protože svědkyně věděla, že není jediná, komu se to děje, tak na toto přistoupila, protože chtěla dělat tuto práci a žalobce byl jediný, kdo o práci pro ni rozhodoval. Žalovaná se svědkyni svěřila, že po ní žalobce chtěl, aby mňoukala, svědkyně však u tohoto jednání nebyla přítomna. Pokud žalobce přišel do střižny ve špatné náladě, docházelo k tomu, že začal urážet dotyčné osoby nebo zvýšil hlas, docházelo tak ke stresovým situacím v průběhu večerních hodin.

10. Z výpovědi svědka [jméno FO] bylo zjištěno, že v redakci [Anonymizováno] pracoval jako jeden z reportérů od roku 2006 do roku 2019. V redakci tedy pracoval třináct let, nakonec se rozhodl odejít z důvodu zhoršujících se vztahů s žalobcem. Svědkovi vadilo, že žalobce při hodnocení jeho práce uváděl, že nepracuje tak dobře proto, že se více věnuje tvorbě fotodeníku na svém facebookovém profilu než svým pracovním povinnostem. Tato opakovaná výtka svědkovi velmi vadila, bylo to pro něj zničující. Svědek kontaktoval ředitele zpravodajství [jméno FO], což byl jejich společný nadřízený, s žádostí o posouzení úrovně jeho práce, ten mu řekl, ať s fotodeníkem pokračuje, že jeho práce je v pořádku. Pro svědka bylo stále obtížnější s žalobcem komunikovat. Ve střižně se stávalo, že pokud na reportáži dělal s přítomnou kolegyní, žalobce komunikoval výhradně s ní a svědka přehlížel. Obecně se chování žalobce vůči němu střídalo ve vlnách, někdy bylo období klidu, jindy bylo jeho chování neúnosné, což svědek vnímal jako křivdu ve srovnání způsobu chování žalobce k ostatním. Svědek se znovu sešel s panem [jméno FO] a vysvětlil mu, jak prožívá konfliktní vztahy s žalobcem, a že již nechce pod ním pracovat. Protože v tu dobu žádné jiné místo mimo [Anonymizováno] nebylo, svědek z televize odešel. Připustil, že v době působení v [Anonymizováno] měl psychické problémy, které souvisely s jeho obavou, že mu žalobce zase předloží nějakou konstrukci o tom, že něco dělá ve svém soukromí, a proto v zaměstnání nepracuje dobře. Toto chování žalobce vůči sobě svědek cítil jako šikanu a po poradě se svým lékařem se rozhodl odejít z [Anonymizováno]. K chování žalobce vůči ženám v redakci svědek uvedl, že žalobce se někdy dopouštěl příliš explicitních narážek se sexuálním podtextem, někdy se jednalo o čistě mužský způsob projevu v uvolněném prostředí. Svědek si nevybavil, že by se žalobce ke kolegyním choval tak, že se jich dotýkal. Vztah mezi žalobcem a žalovanou na pracovišti vnímal svědek tak, že pokud byl žalobce s prací žalované spokojený, byl mezi nimi oboustranně přátelský vztah, pokud spolu vedli spory, bylo mezi nimi cítit napětí.

11. Z výpovědi svědkyně [jméno FO] soud zjistil, že v [Anonymizováno] pracovala od roku 2012 asi do roku 2020, z toho od roku 2016 do roku 2019 jako reportérka pořadu [Anonymizováno]. Svědkyně uvedla, že nebyla přítomna tomu, že by se žalobce choval k žalované nevhodně, ale protože byly kamarádky, žalovaná se jí s určitými věcmi svěřila. Šlo o historky o nevhodných dotecích žalobce, konkrétně žalovaná mluvila o tom, že jí sahal pod sukni, bylo to minimálně jednou, jak jí to popisovala. Dále se jí žalovaná svěřila, že docházelo z jeho strany k jiným nevhodným dotekům a nevhodným poznámkám, např. o „šukání na střižně“, svědkyně neví, jak to bylo myšleno, jestli výzva k sexu nebo pokus o uvolnění atmosféry. Svědkyně si rovněž vybavila historku žalované z doby před nástupem svědkyně do redakce [Anonymizováno], která v redakci kolovala. Šlo o to, že žalobce říkal žalované „zamňoukej, nebo něco nebude“, přesně si to svědkyně nepamatuje, ale více lidí z redakce o tom mezi sebou mluvilo. Když na počátku

svědkyně žalobce požádala, zda by mohla přejít z redakce [Anonymizováno], což svědkyně brala jako kariérní postup, tak žalobce jí při telefonickém hovoru řekl, že „by si potřebovala pořádně zašukat“. Svědkyně dále uvedla, že v redakci [Anonymizováno] panovala atmosféra ponižování, strachu a šikany, což ona tehdy vnímala tak, že pokud chce dělat reportérskou práci, tak to s sebou nese negativum atmosféry v redakci. Například ve střížně, když byla hotová reportáž a žalobce k ní měl výhrady, tak nekomunikoval slušně, ale formou řvaní a urážek, např. že reportáž je „sračka“, že určití lidé tam nemají co dělat, že se mají vrátit na školu, že jsou neschopní a nemožní. Svědkyně pak při působení v [Anonymizováno] vnímala, že dochází ze strany žalobce k ponižování různých osob, a to jak při práci ve střížně, tak při poradách či telefonátech, kterých byla svědkem. Svědkyně uvedla, že více se takto choval k jiným osobám než k ní a zpětně si vyčítá, že se těchto osob nezastala. Žalobce se zaměřoval na určité lidi a ty systematicky ponižoval před ostatními. První roky působení v redakci byly pro svědkyni v pohodě, v sezoně 2018/2019, počítané od září daného roku, svědkyně pozorovala ponižování své osoby a výtky ze strany žalobce, které předtím dva roky nebyly. V dubnu 2019 svědkyně jednala s ředitelem zpravodajství panem [jméno FO] o tom, že atmosféra v redakci se nedá vydržet a že pokud je spokojený s její prací, zda by jí mohl doporučit někam jinam v rámci [Anonymizováno], jinak z televize odejde. [jméno FO] uvedl, že o atmosféře v [Anonymizováno] ví, že kde není žalobce není soudce a zároveň se ptal, zda je více nespokojených lidí, to svědkyně nevěděla, neboť mluvila pouze sama za sebe. Tomu předcházela série konfliktů s žalobcem, kdy svědkyně si nedokáže vysvětlit proč se na ni zaměřil. Jednou z věcí bylo, že svědkyně si řekla žalobci o zvýšení platu, on jí odmítl s tím, že když se odstěhuje z centra Prahy, bude mít levnější nájem a nepotřebuje zvýšit plat. Dále žalobci mohlo vadit, že svědkyně ve svém volném čase napsala divadelní hru a on jí už při prvním kontaktu ve střížně vyčítal, že kdyby se věnovala reportérské práci, reportáž by dopadla lépe. Pak se jejich neshody stupňovaly, svědkyně měla pocit, že výčitky žalobce jsou neoprávněné, když požadoval, aby více pracovala. Svědkyně zaslala žalobci emailem soupis asi třiceti reportáží, které za dva a půl roku vytvořila, on jí pak zatelefonoval a asi hodinu na ní řval, což byla poslední kapka. Svědkyně šla znovu za panem [jméno FO] a práci pro [Anonymizováno] ukončila. Dle svědkyně se žalobce k určitým lidem choval normálně a s určitými lidmi, např. s [jméno FO], měl jednostranně vypjaté vztahy, tedy ponižoval je a šikanoval.

12. Z výpovědi svědkyně [jméno FO] soud zjistil, že v redakci [Anonymizováno] pracovala přibližně od roku 2006 do roku 2015 jako redaktorka, v té době zde pracovala na stejné pozici i žalovaná, žalobce byl jejich nadřízený. Svědkyně se vyjádřila k chování žalobce vůči žalované tak, že někdy se choval normálně a někdy bylo jeho chování tzv. za hranou. Sama byla svědkem jeho nárážek se sexuálníým podtextem, občas to byly nevyžádané doteky, např. plácnutí přes zadek, nárážky na vzhled, přesné formulace si svědkyně již nepamatuje. V kanceláři [Anonymizováno] proběhla mezi žalobcem a žalovanou komunikace s nárážkou na mňoukání a svědkyně se ptala, o co jde. Žalovaná jí řekla, že žalobce jí v nějaké situaci vyzval, aby zamňoukala a za to něco proběhlo a že jí to nebylo příjemné. Svědkyně si už nepamatuje, zda u této nárážky na mňoukání bylo přítomno více lidí. Dle svědkyně žalobce překračoval hranice chování mezi nadřízeným a podřízeným tím, že na lidi křičel a ponižoval je, tedy překračoval meze přijatelné komunikace, a to se dělo i vůči žalované. Svědkyně vnímala, že žalobce vykonává funkci šéfredaktora ne zcela systematicky, což se projevovalo tím, že když se v neděli dokončovaly reportáže, tak žalobce objevoval nedostatky v natočených reportážích na poslední chvíli před plánovaným odvysíláním, a tím docházelo k vyhroceným situacím.

Žalobce byl ve stresu, křičel, diskuse probíhala vyhrcočně a nepříjemnou formou, což bylo ponižující ve vztahu k osobám, kterým žalobce vyčítal nedostatky v reportážích. Svědkyně popsala, že v neděli, když odcházela do práce kvůli stříhání reportáží, jí bylo nevolno z toho, co se bude zase odehrávat v souvislosti se schvalováním. V posledních dvou až třech letech jejího působení v redakci to bylo hodně extrémní, takže nakonec dala výpověď a v roce 2014 či 2015 úplně odešla z [Anonymizováno]. Pokud jde o sexistické nářky žalobce, tak vůči svědkyni rozhodně nepřevládaly, ale například jí bylo nepříjemné, když žalobce seděl vedle ní a hnětl jí paže s tím, že by měla více cvičit. Rovněž jí vadily jeho dotazy týkající se jejího sexuálního života, např. při jedné společné cestě k budově zpravodajství jí žalobce řekl, že „by si zašukal, jestli by si taky nezašukala“. Svědkyni to bylo nepříjemné a ohradila se, že jí to vadí. Pak docházelo k věcem, které si nepamatuje konkrétně, ale patřily k tomu, co bylo vnímáno jako norma. Šlo většinou o slovní výrazy typu, jak někdo vypadá, nářky na nohy kolegyně, nebo že kolegyně vypadá jako domina. Svědkyně již není schopna přesně formulovat příklady chování žalobce, shrnula to tak, že se jednalo o velmi toxické prostředí a v okamžiku, kdy z redakce odešla, se jí hrozně ulevilo. Jako největší zátěž vnímala u žalobce zneužívání pozice nadřízeného. Střídalo se období, kdy žalobce určité lidi nechával na pokoji a pak se na ně po čase zaměřil, což se týkalo i svědkyně. Svědkyně zdůraznila, že v případech konkrétních osob včetně žalované nešlo o ojedinělou situaci, jednalo se o systémovou dlouhodobou záležitost nevhodného chování žalobce, a to nejen ve střížně, ale i na poradách docházelo k osobním útokům, když někdo řekl něco pro něj nevhodného, žalobce ho zesměšnil a urazil a dotýčný si to nechal líbit. Ke zveřejněnému článku žalované na [Anonymizováno] svědkyně uvedla, že měla výhrady k použité formě článku, ale obsahová část článku odpovídala z velké části realitě. Svědkyně odmítla nařčení žalobce, že se s žalovanou spojila, případně že došlo k nějakým domluvám vůči žalobci, když svědkyně vypovídala před komisí [Anonymizováno].

13. Z výpovědi svědka [tituly před jménem] [jméno FO] bylo zjištěno, že v [Anonymizováno] pracoval jako šéfredaktor zpravodajství do roku 2000, poté se ještě dvakrát do [Anonymizováno] vrátil a do roku 2023 působil jako ředitel zpravodajství. V době jeho posledního působení v [Anonymizováno] byla redakce [Anonymizováno] součástí redakce reportážní publicistiky a žalobce byl jejím šéfredaktorem. Svědek uvedl, že nikdy nebyl přítomen tomu, že by v redakci [Anonymizováno] docházelo k vypjatým vztahům a že by se žalobce nevhodně choval k žalované. Svědek dále popřel, že by měl poznatky o tom, že se žalobce dopouštěl urážení a ponižování podřízených. Svědek si nepamatoval, že za ním byla paní [jméno FO] ohledně atmosféry v redakci [Anonymizováno]. [jméno FO] za ním občas přišel a svědek měl pocit, že není v redakci příliš spokojen. Zároveň uvedl, že neví o tom, že by se žalobce k panu [jméno FO] choval nevhodně. Po zřízení vyšetřovací komise [Anonymizováno] svědek nebyl v okruhu dotazovaných osob. Po obdržení závěrečné zprávy komise a v návaznosti na její obsah svědek žalobci řekl, že by bylo s ohledem na nejrůznější okolnosti nejvhodnější, aby opustil [Anonymizováno].

14. Z výpovědi svědka [jméno FO] soud zjistil, že pro redakci [Anonymizováno] pracoval externě od roku 2004 jako režisér, kameraman a střihač, žalovaná je jeho bývalá kolegyně, se kterou natáčel reportáže. Mezi svědkem a žalobcem nebyl vztah podřízenosti a nadřízenosti. Žalobce se opakovaně dopouštěl hrubého slovního napadání a ponižování lidí včetně žalované. Například žalovaná nadávala do „píče“, jeho běžný výraz byl „tohle by uměla i holka v prvním semestru na žurnalistice“. Žalovaná je impulzivnější, proto k hádkám mezi ní a žalobcem docházelo častěji, ona si stála za svojí

prací a žalobce se s ní dohadoval o svém názoru. Svědek nebyl přítomen situaci, kdy by žalovaná musela z popudu žalobce mňoukat. O mňoukání slyšel až v době, kdy se řešily vztahy žalobce k podřízeným. Dle svědka se jednalo o dlouhotrvající soustavný tlak žalobce na podřízené ve vztahu k jejich práci a k jejich osobnosti. Svědek se potkával s žalobcem na některých poradách, z nichž některé probíhaly klidně a žalobce neměl s nikým problém, u jiných porad docházelo ze strany žalobce ke shazování dotyčného člověka, jeho ponižování a zpochybňování jeho profesních schopností. Například svědek zažil kolegyni, která po hodnocení žalobce nebyla schopna slova, protože byla v šoku. Svědek působil i ve střížně, zde se s žalobcem setkával pravidelně. Zde obvykle docházelo k vyjasňování představ o dané reportáži mezi žalobcem a autorem reportáže, kdy namísto inspirativního a pozitivního přístupu žalobce opět lidi urážel a shazoval. Svědek vnímal jako negativní i atmosféru před úsekem střížny, kdy jednotliví reportéři byli ve stresu, bylo jim špatně z obavy, že schvalování reportáže bude spojeno s obviňováním nebo ponižováním. Svědek je přesvědčen, že toto chování žalobce vedlo k tomu, že několik kolegů z redakce [Anonymizováno] skončilo na psychiatrii, např. [jméno FO], [jméno FO] nebo [jméno FO]. Svědkovi se svěřovali i další interní pracovníci, s nimiž pracoval v různých obdobích, kdy někteří se vzájemně ani neznali. Dle svědka za posledních minimálně deset let se opakovaly příběhy lidí, kteří se cítili verbálně napadáni a ponižováni žalobcem. Pravidelně v neděli večer bylo řešeno, v jaké náladě žalobce přijde a jaká bude atmosféra. Někteří lidé se svědkovi svěřili s tím, že si na chování žalobce stěžovali u pana [jméno FO], např. [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a žalovaná, ten však nikdy nic neudělal.

15. Z výpovědi svědkyně [tituly před jménem] [jméno FO] soud zjistil, že na základě podnětu tehdejší zaměstnankyně [Anonymizováno] [jméno FO], který se týkal údajného nevhodného chování žalobce vůči ženám a sexuálního obtěžování, generální ředitel [Anonymizováno] ustanovil dne 23. 11. 2022 komisi za účelem prověření podnětu. Jednalo se o tříčlennou komisi, v níž byli kromě svědkyně její kolega právník [tituly před jménem] [jméno FO] a dále ombudsman [Anonymizováno] [jméno FO]. Před komisí vypovídalo celkem 29 osob včetně žalobce, z toho 10 mužů a 19 žen, kdy všem bylo přislíbeno, že jejich jména nebudou zveřejněna. Žalovaná před komisí nevypovídala. Po slyšení osoby, která podala podnět, pak v návaznosti na zjištěné skutečnosti byli zváni před komisí stávající zaměstnanci redakce reportážní publicistiky, dále externí spolupracovníci i bývalí zaměstnanci a externí pracovníci [Anonymizováno]. Okruh osob vyplynul ze skutečností, které komise zaznamenala. Svědkyně si vybavila závěr šetření komise, že s největší pravděpodobností docházelo ze strany žalobce k nevhodnému chování vůči ženám, a to v redakci, ve střížnách, při poradách a rovněž v ojedinělém případě při nějaké společenské akci. Obecně se jednalo o nevyžádané doteky, nevhodné sexuální poznámky či narážky, nevhodné poznámky na vzhled a oblečení žen. V jednom případě se měl žalobce pokusit o intimní poměr, což bylo sděleno jednou osobou – ženou a další osobou, které se ta žena v té době svěřila, přičemž dotyčná žena po odmítnutí žalobce pocítovala, že je v zaměstnání pracovně přehlížena. V této souvislosti svědkyně doplnila, že dotyčná osoba na komisi působila velmi zranitelně, její výpověď byla velmi emotivní a podpořila ji další věrohodně vypovídající osoba, takže nebyl důvod toto dále prověřovat. Svědkyně rovněž uvedla, že slyšené osoby spontánně vypovídaly i o ponižování ze strany žalobce, o urážkách vůči zaměstnancům i externím pracovníkům, což vyplynulo z výpovědí osob nad rámec zadání šetření komise. Výsledkem šetření komise bylo zpracování anonymizované písemné zprávy s učiněnými závěry a tato zpráva byla předložena generálnímu řediteli [Anonymizováno]. Svědkyně

nemá pocit, že došlo k nějakému společnému postupu slyšených osob vůči žalobci. Některé skutečnosti z výpovědi slyšených osob potvrdila později jiná osoba a navzájem se neznaly, nebo spolu v té době nepracovaly a poté ani nekomunikovaly. Některé slyšené osoby uvedly, že jsou kamarádi a přátelé, a že skutečnosti spolu přirozeně sdílí na pracovišti. Učiněné závěry komise však nevyplynuly z výpovědí všech osob jednoznačně, svědkyně si vybavila asi polovinu slyšených osob, které nezaznamenaly žádné nevhodné chování žalobce, případně uvedly, že se jedná o specifické prostředí, takže při popisu uvedly některou situaci stejně, respektive podobně a nevnímaly ji negativně. Ve vztahu k žalované se některé slyšené osoby vyjadřovaly tak, že se nechová důvěryhodně z hlediska jejích zveřejněných článků po odchodu z [Anonymizováno], ale i tyto osoby zmiňovaly, že obsah článku zveřejněného na [Anonymizováno] je poměrně výstižný. Důvěryhodnost tohoto článku tedy nikdo z nich nezpochybnil. Komise nedospěla k závěru, že v důsledku chování žalobce byl spáchán nějaký trestný čin.

16. Z účastnické výpovědi žalované [jméno žalované] bylo zjištěno, že sexistické chování žalobce vůči ní probíhalo opakovaně po delší dobu. Začalo to asi v letech 2009 až 2010, jednalo se o flirtující poznámky, narážky na její vzhled, sahání na zadek, na prsa. K nevyžádaným dotekům, např. plácnutí přes zadek došlo třeba při cestě z oběda, byli u toho i další kolegové. K nevhodné poznámce žalobce uvedla jako příklad situaci, kdy natočila reportáž o předražených cyklostezkách, kterou žalobce schválil a při jejím hodnocení na poradě řekl, že při natáčení měla být oblečená „v sexy upnutém“ cyklistickém oblečku, a za to jí sepsul, že odcházela s brekem. Žalovaná dále popsala příhodu, k níž došlo večer v redakci, žalovaná zde psala scénář k reportáži, žalobce tam přišel, zamkl kancelář a začal ji jakoby svádět. Vzal její ruku a chtěl si jí strčit mezi nohy, žalovaná ruku odtáhla a řekla, ať toho nechá a odemkne. Toto se stalo pouze jednou a nikdo jiný v kanceláři nebyl. Když žalobce požadoval, aby žalovaná mňoukala, bylo to myšleno tak, aby vystupovala za kočičku, která s ním bude flirtovat a on ji bude svádět. Žalovaná například v redakci otevírala nepřístupné okno, stála přitom na stole a žalobce řekl, jestli tam nechce zůstat, zamňoukat a něco hezkého předvést. Dále byla žalovaná třeba v kanceláři, připravovala se na natáčení a probíhalo schvalování reportáže, žalobce jí přitom řekl, že neví, jestli „bude hodnej, když nezamňouká“. Toto chování žalobce vůči ní ustalo v době nástupu kolegyně [jméno FO] do redakce. Žalovaná tehdy začala více vnímat, že dochází ze strany žalobce k ponižování osob v redakci. Ohledně sebe uvedla příklad, kdy přebírala novinářskou cenu a pak večer seděla s žalobcem a paní [jméno FO], žalobce si stěžoval na lidi v redakci a žalovaná se proti tomu ohradila. Žalobce jí řekl, co si o sobě myslí, že je nějaká hvězda, když dostala tu cenu, ve skutečnosti je „kýbl hoven“. Žalované se to dotklo, brečela a odešla pryč. Pokud jde o její práci na reportážích, měla žalobcovu důvěru, že její práce je respektovaná. Občas ale docházelo k situacím, že se jejich různé názory vyhrotily a žalobce jí sprostě nadával. K obsahu zveřejněného článku žalovaná uvedla, že výrazem „mnohokrát zkusil“ mínila pokusy o svádění, sahání na zadek a na prsa a vyžadování, aby něco předvedla. Výraz „sahání na prdel normálka“, myslela tak, že k tomu docházelo častěji, třeba při cestě z oběda nebo když něco řešila u žalobce v kanceláři a společně vycházeli ven nebo jindy, když se potkali na chodbě. Žalovaná si na sexistické chování žalobce nestěžovala, protože by se nic nevyřešilo, bylo by to tvrzení proti tvrzení. Žalovaná chtěla pracovat v redakci [Anonymizováno], proto tyto věci vytěsnila. Až později zjistila, že bylo více žen, k nimž se žalobce choval nevhodně, což vyplynulo při komunikaci s [jméno FO]. V srpnu 2019 žalovaná začala cítit rozkol v redakci [Anonymizováno] a zejména ve vztahu s žalobcem, řešila to s ním a jeho zástupkyní [jméno FO] a za půl roku z [Anonymizováno] odešla.

Při svém odchodu mluvila s panem [jméno FO] o špatné atmosféře v redakci.

17. K důkazu byl přehrán videozáznam pořadu „Jak se tvoří [Anonymizováno] “. Pořad dokumentuje dva dny práce žalobce jako dramaturga [Anonymizováno] a přibližuje konkrétní kroky od úprav scénáře, přes natáčení, stříhání až po konečnou konzultaci s ostatními pracovníky. Videozáznam neobsahuje skutečnosti podstatné pro toto řízení. Pouze v začátku videozáznamu je zachycen krátký rozhovor mezi žalobcem a žalovanou, kdy žalovaná říká: „namaluju se, abys na mě byl hodnej ve střížně“ a žalobce odpovídá: „když neuděláš mňau, těžko budu hodnej ve střížně.“

18. Dále byl proveden důkaz zvukovým záznamem rozhovoru žalované pro [datum] , v němž byla žalovaná dotazována [Anonymizováno] [jméno FO] mimo jiné na důvody jejího odchodu z [Anonymizováno] . Žalovaná uvedla, že odešla kvůli sporu s žalobcem, tlaku který na ni byl vyvíjen a kvůli pracovním podmínkám v redakci, které se jí nelíbily. Dále reportérka v rozhovoru citovala část článku žalované „Pracovní podmínky v redakci [Anonymizováno] Aktivismus, bossing a harašení“, žalovaná se k této kauze vyjadřuje, a to k jejímu počátku a zejména k dopadu na žalovanou a rovněž uvádí, že podobné věci se děly i jiným osobám v redakci.

19. Dále byl proveden důkaz Facebook a WhatsApp komunikací žalobce s [jméno FO] , Messenger komunikací žalobce s [jméno FO] a sms komunikací s [jméno FO] a [jméno FO] , kdy z uvedených komunikací vyplývá, že mezi žalobcem a uvedenými svědky probíhala normální přátelská komunikace, ve vztahu k [jméno FO] žalobce řešil pouze pracovní věci a komunikoval s ním ohledně jeho výkonnosti.

20. Z dále provedených důkazů Messenger komunikací žalované s [jméno FO] a [jméno FO] a WhatsApp komunikací žalované s [jméno FO] bylo zjištěno, že žalovaná použila část komunikace s uvedenými osobami v předmětném článku uveřejněném dne 16. 11. 2022 a že uvedené úryvky komunikace jsou autentické.

21. Soud dospěl ke skutkovému závěru, že žalovaná dne [datum] zveřejnila na webových stránkách [Anonymizováno] němž mj. uvedla tvrzení o sexuálním obtěžování a urážce, k nimž mělo dojít v minulosti při jejím působení jako redaktorky [Anonymizováno] ze strany žalobce vůči ní, která jí žalobce vytýká. Na základě podnětu [jméno FO] došlo v [Anonymizováno] k ustanovení komise, která po slyšení 28 osob dospěla k závěru, že žalobce se s největší pravděpodobností dopouštěl nežádoucího chování vůči podřízeným zaměstnancům a externím spolupracovníkům typu nevyžádaných doteků vůči ženám, nežádoucího hodnocení vzhledu žen, nevhodných poznámek se sexuálním podtextem a nevhodných sexuálních návrhů a rovněž verbálního ponižování mužů i žen (vulgární urážky, zesměšňování). Žalobce působil v [Anonymizováno] na pozici šéfredaktor redakce reportážní publicistiky a své vedoucí postavení zneužíval tím, že se dopouštěl vůči ženám sexistických narážek, nevhodných poznámek na jejich vzhled a nevyžádaných doteků, kdy ženy toto chování snášely, ale bylo jim nepříjemné. Tohoto chování se žalobce opakovaně dopouštěl i k žalované, vůči níž používal rovněž slovní narážky vybízející, aby zamňoukala a dostaví se výsledek. Žalobce se dále dlouhodobě dopouštěl hrubého slovního napadání a ponižování některých podřízených, zaměstnanců a spolupracovníků a zpochybňování jejich profesních schopností, a oni toto jeho chování snášeli. Hrubých slovních urážek se dopouštěl i vůči žalované, např. typu „píča a „kýbl hoven“. O nežádoucím chování žalobce byl informován jeho nadřízený [jméno FO] . Oficiální stížnost na chování žalobce v [Anonymizováno] nebyla podána.

22. K těmto skutkovým zjištěním soud dospěl na základě výpovědí svědků [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO]. Výpovědi těchto svědků soud hodnotí jako přesvědčivé a věrohodné, neboť se shodují v popisu pracovních situací, při nichž se projevovalo nežádoucí chování žalobce nejen k žalované, ale i k jiným osobám v podřízeném postavení k žalobci, kdy svědci a jejich další kolegové tyto dojmy vzájemně sdíleli nebo se o nich navzájem svěřovali. Výpovědi svědků jsou obsahově v souladu, neboť určité situace o chování žalobce popisovali shodně nebo se v jejich líčení doplňovali tak, že jejich tvrzení vyznívají věrohodně. Soud nepochybuje o tom, že v případě obsahu svědeckých výpovědí nebylo postupováno záměrně s cílem poškodit žalobce, žádné takové spiknutí vůči žalobci z výsledků provedeního dokazování nevyplývá. Uvedená zjištění o nežádoucím chování žalobce jsou dále podpořena obsahem zprávy komise [Anonymizováno] ze dne 22. 12. 2022, která po slyšení 28 zaměstnanců a spolupracovníků redakce [Anonymizováno] konstatovala závěr o pravděpodobnosti nevhodného chování žalobce, jež popsalo celkem 14 osob. K uvedené zprávě vypovídala jako svědek [tituly před jménem] [jméno FO] jako členka komise, která potvrdila učiněné závěry s tím, že tyto závěry nevyplynuly z výpovědi všech osob jednoznačně, že polovina osob nezaznamenala žádné nevhodné chování, případně ho nevnímala jako negativní. Soud dodává, že věrohodnost výpovědí svědků nebyla zpochybněna listinnými důkazy žalobce o komunikaci se svědky, jimiž chtěl prokázat přátelské vztahy s nimi v běžném životě. Ohledně výpovědi svědka [jméno FO], který popřel vědomost o nevhodném chování žalobce vůči podřízeným a atmosféře v redakci, soud uvádí, že ji považuje za nevěrohodnou, neboť je v rozporu s výpovědi dalších svědků i se závěry komise [Anonymizováno]. Výpověď žalované o sexistickém chování žalobce vůči ní v zamčené kanceláři nebyla potvrzena jiným důkazem.

23. Soud rovněž provedl k důkazu listiny, a to článek s názvem „[jméno žalované]

24. Dále provedený důkaz - příspěvek [jméno FO] z jeho profilu na sociální síti Facebook ze dne 23. 11. 2022 soud nehodnotil, neboť [jméno FO] byl vyslechnut jako svědek a k obsahu uvedeného příspěvku vypovídal.

25. Důkazní návrhy žalobce na provedení výslechu svědků [tituly před jménem] [jméno FO], manželky žalobce, [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a výslechu žalobce, dále provedení listinných důkazů, a to komunikace žalobce s [jméno FO], komunikace žalobce s žalovanou, petice na podporu žalobce včetně související e-mailové komunikace, e-mailové komunikace právního zástupce žalobce s [jméno FO], vyjádření [tituly před jménem] [jméno FO], čestné prohlášení [jméno FO], písemné vyjádření [tituly před jménem] [jméno FO] z 15.12.2024, zpráva [Anonymizováno] z 31.3.2025, spisem Obvodního soudu pro [adresa], sp. zn. [spisová značka], zejména sms komunikace mezi žalovanou a [jméno FO], výslech svědkyně [Anonymizováno] a usnesení o uzavření smíru ve věci, dále rozsudkem Okresního soudu v [adresa] ze dne 25.3.2025, č. j. [spisová značka], rozhovor žalované s [jméno FO] publikovaný v [datum] a spisem Policie ČR, a dále rovněž důkazní návrhy žalované na provedení výslechu svědků [adresa] [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO], dále na provedení listinného důkazu - znaleckého posudku [tituly před jménem] [jméno FO] ze dne 27.6.2021, soud zamítl s tím, že se jedná dílem o nedůvodné důkazy, dílem o nadbytečné důkazy vzhledem k tomu, že již v řízení provedené důkazy ustavují skutkový děj v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ve věci.

26. Podle § 81 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (o.z.) chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.

27. Podle § 81 odst. 2 o.z. ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

28. Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí podle § 2956 o.z. škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

29. Podle § 2951 odst. 2 o.z. nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

30. Ke vzniku občanskoprávní povinnosti odčinit nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do osobnosti člověka musí být splněna podmínka existence zásahu objektivně způsobilého vyvolat nemajetkovou újmu spočívajícího buď v porušení nebo ohrožení osobnosti člověka v jeho fyzické či morální integritě. Zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí být zjištěna existence příčinné souvislosti mezi takovým zásahem a dotčením osobnostní sféry člověka. Neoprávněným je zásah do osobnosti člověka, který je v rozporu s objektivním právem, tj. s právním řádem. Ochranu poskytuje občanský zákoník proti takovým jednáním, která jsou objektivně způsobilá přivodit újmu na osobnosti subjektu práva zejména tím, že snižují jeho čest u jiných lidí, a ohrožují tak vážnost jeho postavení a uplatnění ve společnosti (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2019, sp. zn. [\[spisová značka\]](#), uveřejněný v časopisu Právní rozhledy, roč. 2020, č. 8, s. 298).

31. K porušení práva na čest, důstojnost, soukromí či vážnost člověka může dojít jak nepravdivými skutkovými tvrzeními difamačního charakteru, tak zveřejněním nepřipustných hodnotících úsudků o této osobě. Při zkoumání přiměřenosti předmětného zásahu se totiž rozlišují skutková tvrzení a hodnotící soudy, neboť podmínky kladené na přípustnost každé z těchto kategorií se liší. Skutkové tvrzení se opírá o fakt, objektivně existující realitu, která je zjiitelná pomocí dokazování, pravdivost tvrzení je tedy ověřitelná. V zásadě platí, že uveřejnění pravdivé informace nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokud tento údaj není podán tak, že zkresluje skutečnost, či není natolik intimní, že by jeho zveřejnění odporovalo právu na ochranu soukromí a lidské důstojnosti. Hodnotící soud naopak vyjadřuje subjektivní názor autora, který k danému faktu zaujímá určitý postoj, a to na základě vlastních, tedy subjektivních kritérií. Pravdivost hodnotícího soudu proto nelze dokazovat, je však nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci, zda forma jeho veřejné prezentace je přiměřená a zda zásah do osobnostních práv je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, tudíž zda primárním cílem není hanobení a zneuctění dané osoby (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2007, sp. zn. [\[spisová značka\]](#), uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2009, pod poř. č. 29).

32. V projednávané věci žalobce vytýká žalované uveřejnění skutkových tvrzení, která jsou dle žalobce nepravdivá. Soud tedy posuzoval, zda zveřejněná skutková tvrzení odporují skutečnosti.

33. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že žalobce se opakovaně dopouštěl v pracovním prostředí sexistického chování vůči žalované v podobě doteků, např. plácnutí přes zadek s četností mnohokrát, flirtujících poznámek, jako „když zamňouká, tak něco bude“, poznámek se sexuálním podtextem či narážek. Toto chování žalobce bylo prokázáno výpovědí svědkyň [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO], které buď byly svědkem popisovaných situací nebo se jim žalovaná svěřila. Tyto svědkyně popsaly i příklady sexistického chování žalobce vůči nim či jiným kolegyním, takže lze uzavřít, že se jednalo o běžný vzorec chování žalobce vůči podřízeným zaměstnankyním. Některé ze svědkyň a rovněž svědci [jméno FO] a [jméno FO] též potvrdili, že žalobce používal vůči podřízeným hrubé výrazy, a to včetně žalované. Skutečnost, že žalobce urazil žalovanou při předávání ceny výrazem „kýbl hoven“, potvrdila svědkyně [jméno FO], které se žalovaná svěřila. Výpovědi svědků a obsah zprávy [Anonymizováno] tvoří ucelený řetězec popisových událostí, které do sebe zapadají a postačují k tomu, aby tvrzení žalované byla v podstatných ohledech považována za pravdivá. Žalovaná tak prokázala dílčí z vytýkaných tvrzení uveřejněných v jejím článku, které se týkalo hrubé urážky ze strany žalobce, jakož i tvrzení o tom, že žalobce ji vyzýval se zjevně nevhodným podtextem k mňoukání nebo osahával pozadí.

34. Pokud jde o tvrzení popisující chování žalobce vůči žalované v uzamčené kanceláři, žalovaná k němu vypověděla jako účastnice řízení, jiným důkazem podpořeno nebylo, tedy toto chování žalobce není bez pochybností. Je tomu tak proto, že výpověď žalované byla ovlivněna jejím zájmem na výsledku řízení v projednávané věci.

35. Soud však zároveň dospěl k závěru, že je třeba zohlednit celkové chování žalobce v postavení nadřízeného a přihlídnout k tomu, že toto postavení ve vztahu k podřízeným zneužíval, jak bylo svědecky prokázáno. I když žalovaná ohledně tvrzení o sexuálním útoku žalobce na ni v uzamčené kanceláři neunesla procesní břemena, soud žalobu zamítl i co žalobního požadavku na omluvu a přiměřené zadostiučinění za domnělý zásah do žalobcova práva na ochranu osobnosti tímto tvrzením, protože z provedeného dokazování vyplývá, že žalobce soustavně dlouhodobě zneužíval svého postavení vedoucího zaměstnance mimo jiné též k sexistickému chování vůči svým spolupracovnicím, a to způsobem, který vybočoval z pravidel slušnosti a obvyklého chování na pracovišti. To platí tím spíše, že pracovištěm účastníků řízení v rozhodné době byla veřejnoprávní televize financovaná z televizního poplatku, a veřejnost měla právo očekávat od zaměstnanců na takovém pracovišti – kromě plnění úkolů takové instituce – rovněž dodržování základních pravidel slušnosti.

36. Z toho důvodu soud upřel žalobci právo na ochranu osobnostních práv ve smyslu v § 8 o.z. i vůči tomuto dílčímu tvrzení, kde žalovaná neunesla beze zbytku důkazní břemeno o jeho pravdivosti.

37. Pro úplnost soud uvádí, že v projednávané věci nejde o případ, kdy by žalovaná uveřejnila o žalobci skutečnosti natolik intimní povahy, že by jejich uveřejnění – bez ohledu na jejich pravdivost – odporovalo právu na ochranu soukromí a lidské důstojnosti žalobce. Kdyby totiž soud jen z tohoto důvodu žalobě vyhověl, poskytl by ochranu žalobcovu nepoctivému jednání. Byl to žalobce, kdo v postavení vedoucího zaměstnance vnesl na pracoviště účastníků řízení narážky se zjevným sexuálním podtextem a učinil z obtěžování spolupracovnic pravidlo, které snášely jen proto, aby si udržely práci v redakci a z téhož důvodu o něm mlčely.

38. Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl.

39. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalovaná měla ve věci plný procesní úspěch, neboť žaloba podaná vůči ní byla soudem zamítnuta. Žalované tedy náleží právo na náhradu vzniklých nákladů řízení za právní zastoupení ve věci, a to odměnu advokáta stanovenou ohledně úkonů učiněných do 31. 12. 2024 z tarifní hodnoty 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) a § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátního tarifu – AT) ve výši 3 100 Kč za jeden úkon, celkem za osm úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě ze dne 11. 9. 2024, účast u soudních jednání dne 26. 9. 2024 přesahující 3 hodiny, dne 7. 11. 2024 přesahující 7 hodin), dále osm režijních paušálů po 300 Kč k uvedeným úkonům dle § 13 odst. 4 AT v témže znění, dále odměnu advokáta stanovenou ohledně úkonů učiněných po 1. 1. 2025 z tarifní hodnoty 100 000 Kč (výše peněžitého plnění požadovaného žalobcem) dle § 9a odst. 1 písm. a) a § 7 bod 5 AT ve výši 5 100 Kč za jeden úkon, celkem za deset úkonů právní služby (podání žalované ze dne 11. 2. 2025, účast u soudních jednání dne 21. 1. 2025 přesahující 5 hodin, dne 4. 3. 2025 v trvání 6 hodin a dne 2. 9. 2025 přesahující 4 hodiny), dále deset režijních paušálů k těmto úkonům po 450 Kč dle § 13 odst. 4 AT v témže znění účinném od 1. 1. 2025, dále cestovné ke dvěma jednáním konaným v roce 2024 z Prahy do Kolína a zpět automobilem Mercedes - Benz v částce 1 323,89 Kč za jednu zpáteční jízdu a cestovné ke třem jednáním konaným v roce 2025 z Prahy do Kolína a zpět týměž automobilem v částce 1 322,94 Kč za jednu zpáteční jízdu, cestovné celkem 6 616,60 Kč a 21% DPH advokáta ve výši 18 756,49 Kč dle § 137 odst. 3 o.s.ř., tedy celkem 108 073,09 Kč. Žalovaná dále požadovala náhradu cestovních nákladů, které jí vznikly v souvislosti s cestami k soudním jednáním z [\[Anonymizováno\]](#) do Kolína a zpět osobním automobilem Volkswagen Golf, a to ke dvěma jednáním konaným v roce 2024 v částce 2 x 396,44 Kč a ke třem jednáním konaným v roce 2025 v částce 3 x 397,52 Kč, tedy celkem náhradu ve výši 1 985,44 Kč.

40. Soud žalobci uložil, aby náhradu nákladů v celkové výši 110 058,53 Kč zaplatil k rukám advokáta žalované dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

41. Výrok o náhradě nákladů řízení státu je odůvodněn dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., dle něhož má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. S ohledem na výsledek řízení, tj. zamítnutí žaloby, soud uložil žalobci povinnost nahradit státu náklady vzniklé proplacením svědeckého v celkové výši 1 884,82 Kč, na uvedený účet zdejšího soudu.

42. Lhůtu k úhradě nákladů řízení žalované a státu soud žalobci stanovil podle § 160 odst. 1 věta první o.s.ř., když k jinému postupu neshledal důvod.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Kolín 9. září 2025

JUDr. Jana Matoušková
samosoudkyně